

7901 REIAL DECRET LLEI 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals. («BOE» 73, de 26-3-1986.)

A partir de l'1 de gener de 1986, l'economia espanyola s'ha vist substancialment afectada per la nostra adhesió a les Comunitats Europees. Aquesta adhesió provocarà, com a efectes més destacats, la creixent liberalització d'ampliació de mercats i la possibilitat d'una millor assignació de recursos a l'efecte de generar un increment del creixement i benestar. Les oportunitats que l'adhesió a les Comunitats obre a la nostra economia s'han d'aprofitar. Per això, les orientacions de la política econòmica s'han d'orientar a facilitar una resposta àgil mitjançant la creació de l'entorn institucional adequat des dels primers moments de la incorporació.

Amb aquest objectiu, el present Reial decret llei conté mesures administratives, fiscals, financeres i laborals tendents a subvenir a les necessitats actuals de la nostra Administració, economia i finances, en l'esforç continuat de modernització i plena integració a Europa. Necessitat que és, per si mateixa i pels fins als quals serveixen els mitjans per satisfer-la, urgent i immediata, a fi d'aprofitar les oportunitats que existeixen.

Les mesures administratives que s'estableixen en aquest Reial decret llei persegueixen una doble finalitat. D'una banda, simplificar els tràmits administratius de creació, instal·lació, trasllat i ampliació d'empreses, mesures inspirades en el principi d'eficàcia en l'actuació de l'Administració pública, declarat al seu dia norma jurídica obligatòria per la Llei de procediment administratiu, a la qual l'article 103.1 de la Constitució ha donat un suport constitucional exprés; paral·lelament, remoure les traves que, amb independència dels seus efectes recaptadors, es consideren obstacles que dificulten una gestió burocràtica moderna i l'establiment d'un clima de relacions amb els ciutadans adequat.

Dins el primer grup de mesures, el Reial decret llei fa una aplicació del silenci administratiu positiu, limitada en el seu àmbit funcional als procediments en què la necessitat d'una actuació administrativa eficaç i plena de garanties per als particulars és més intensa i se significa, a més, pel fet del seu obligat contrast amb els procediments homòlegs que es porten a terme en altres països europeus integrats amb el nostre en una mateixa àrea comunitària.

Aquestes normes es dicten com a assaig previ a la revisió del procediment administratiu general i tenen el caràcter de legislació bàsica de procediment administratiu comú, de conformitat amb l'article 149.1.18 de la Constitució.

Les mesures fiscals tenen per objecte mitigar, en l'impost sobre la renda de les persones físiques, el gravamen de plusvàlues degudes exclusivament a la inflació, i adequar la pressió fiscal que suporten aquestes rendes a la revaloració real dels actius que les generen, per a la qual cosa s'estableix un sistema de correcció de variacions patrimonials, mitjançant la fixació de coeficients d'actualització variables en funció de l'any d'adquisició dels elements patrimonials transmesos, seguint la línia iniciada per anteriors lleis de pressupostos.

Continuant amb l'adaptació del sistema financer a l'experiència contrastada en altres països juntament amb la regulació dels plans i fons de pensions, el projecte de llei de la qual s'aprovarà en un futur pròxim, es creen figures d'eficàcia ja contrastada.

Entre les figures desenvolupades en altres sistemes financers per fomentar la inversió productiva, amb els seus efectes positius de relançament i innovació, destaquen les societats i fons de capital de risc. Aquestes entitats reuneixen característiques d'entitat financera i «holding» i serveixen en la seva funció de promoció i

participació en la millora de l'estructura financera de les empreses compromeses en els sectors productius de més gran futur, ja que canalitzen l'estalvi i la inversió cap a aquestes. Així s'aconsegueix una òptima assignació de recursos als sectors industrials el desenvolupament dels quals, en reforçar els factors endògens de creixement i equilibri, ha de situar la nostra economia en condicions de competitivitat. Objectius a la consecució dels quals responen les normes sobre inversions i cotització en el segon mercat, que són promocionades amb els beneficis fiscals adequats per fomentar-ne la difusió i consolidació.

Les mesures laborals es mouen en la mateixa línia de facilitar la creació d'un entorn institucional adequat a millorar les expectatives de creixement econòmic traduïdes en la creació de llocs de treball, i, en primer lloc, es procedeix a la modificació de l'Estatut dels treballadors mitjançant una reducció important del nombre màxim d'hores extraordinàries de possible realització a l'any, que passen de 100 a 80, per incrementar les expectatives de generació d'ocupació.

En segon lloc, i amb el propòsit que aquest nombre màxim d'hores extraordinàries de possible realització anual l'utilitzin les empreses, amb l'acceptació voluntària dels treballadors, d'una manera flexible que permeti la seva realització en els períodes d'activitat que requereixin una intensificació del treball de la plantilla, es procedeix a l'eliminació dels límits diaris i mensuals que figuraven a l'Estatut dels treballadors. D'aquesta manera s'estableix un únic límit de caràcter anual, fórmula aquesta que permet combinar la garantia del descans dels treballadors, que es reflecteix en la reducció del límit anual d'hores extraordinàries i el manteniment del descans entre jornades de dotze hores, amb la flexibilitat necessària en la utilització del temps de treball en el context empresarial. Aquest nou tractament del temps de treball es completa amb la regulació de la possibilitat de compensar, mitjançant un acord, les hores extraordinàries realitzades amb un temps de descans addicional. D'aquesta fórmula en poden derivar efectes positius, no solament respecte a la reducció del temps de treball, sinó a l'increment de les expectatives de col·locació.

Finalment, i d'acord amb l'esperit que anima el conjunt de mesures administratives adoptades en aquesta norma, s'elimina el tràmit de visat dels calendaris laborals per l'autoritat laboral i la necessitat d'inscripció prèvia dels treballadors a l'oficina d'ocupació corresponent quan es portin a terme convocatòries públiques per fer proves objectives d'accés a aquestes. En aquest cas, n'hi ha prou que l'empresa comuniqui prèviament la convocatòria a l'INEM, així com les contractacions una vegada efectuades les proves.

En virtut d'això, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 14 de març de 1986, en ús de l'autorització concedida a l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Capítol primer

Simplificació de tràmits administratius relatius a empreses i supressió de reintegraments

Article 1r Les llicències i autoritzacions d'instal·lació, trasllat o ampliació d'empreses o centres de treball s'entenen atorgades per silenci administratiu positiu, sense necessitat de denúncia de mora, transcorregut el termini de dos mesos, a comptar de la data de presentació de la sol·licitud, llevat que prèviament tinguin establert un termini inferior, sempre que els interessats presentin les seves peticions degudament documentades i aquestes s'ajustin a l'ordenament jurídic. La resolució expressa de l'Administració pot especificar l'abast de l'autorització concedida i els requisits i condicions d'aquesta, dins els

límits fixats per l'ordenament jurídic i la sol·licitud de l'interessat.

Continua sent aplicable el règim general del silenci negatiu, de conformitat amb l'article 94 de la Llei de procediment administratiu, a les llicències i autoritzacions incloses en l'àmbit d'aplicació del paràgraf anterior, en les matèries assenyalades a l'annex d'aquest Reial decret llei.

Article 2n Els particulars poden sol·licitar a l'Administració pública, a efectes informatius, i aquesta l'ha de lliurar, l'oportú acusament de recepció en què constin la data de presentació de la seva petició de llicència o autorització, la normativa per la qual es regeixi aquesta i el règim d'aplicació del silenci administratiu.

Article 3r Queda suprimit l'impost sobre actes jurídics documentats que grava les instàncies i els documents que els particulars presentin davant les oficines públiques, els certificats expedits per autoritats o funcionaris a instància de part i les autoritzacions, llicències, concessions i permisos expedits per autoritats administratives.

Article 4t Llevat de l'escrit d'iniciació del procediment administratiu, les comunicacions entre els particulars i l'Administració, i entre aquesta i aquests, es poden fer per via telegràfica, tèlex o qualsevol altra de la qual quedi constància per escrit, sempre que ofereixin les garanties d'autenticitat adequades, en especial en les notificacions, i s'adaptin, si s'escau, als requisits que s'exigeixin en els procediments administratius especials.

Article 5è Es consideren normes de procediment administratiu comú, dictades a l'empara de l'article 149.1.18 de la Constitució i, en conseqüència, aplicables per totes les administracions públiques, els articles 1, 2 i 4 del capítol I i la disposició transitòria primera d'aquest Reial decret llei.

Article 6è 1. Queda suprimit el requisit de l'autorització prèvia per procedir a l'obertura d'un centre de treball o per reprendre o prosseguir els treballs després d'efectuar alteracions, ampliacions o transformacions d'importància, que preveu l'article 187.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 2065/1974, de 30 de maig.

D'ara endavant, n'hi ha prou amb la comunicació de l'obertura del centre de treball o de la represa dels treballs degudament documentats i ajustats a l'ordenament jurídic, dins els trenta dies següents, a l'autoritat laboral competent, que l'ha de posar en coneixement de la Inspecció de Treball i Seguretat Social als efectes previstos al Conveni de l'OIT d'11 de juliol de 1947.

2. El ministre de Treball i Seguretat Social ha de determinar els requisits i les dades que l'empresari ha de declarar i formalitzar en efectuar la comunicació d'obertura que preveu el número anterior.

Article 7è Als efectes del que disposen l'article 16.1 de la Llei 8/1980, de 10 de març, i l'article 42.1 de la Llei 51/1980, de 8 d'octubre, les empreses poden contractar directament quan portin a terme convocatòries públiques per efectuar proves objectives d'accés a aquestes, sempre que transcorrin més de tres dies des de la convocatòria fins a la realització de la prova.

En aquest cas i als efectes del que regula l'article 44.2 de la Llei 51/1980 esmentada, n'hi ha prou que l'empresa comuniqui prèviament la convocatòria a l'INEM, i també ha de comunicar les contractacions, una vegada efectuades les proves, a l'oficina d'ocupació corresponent.

Article 8è El número 4 de l'article 34 de l'Estatut dels treballadors queda redactat de la manera següent:

«Anualment l'empresa ha d'elaborar el calendari laboral i n'ha d'exposar un exemplar en un lloc visible de cada centre de treball.»

CAPÍTOL II

Hores extraordinàries

Article 9è El paràgraf 3 del número 2 de l'article 34 de l'Estatut dels treballadors queda redactat de la manera següent:

«Amb independència del que s'ha dit anteriorment, en els convenis col·lectius es poden regular jornades anuals respectant el límit que per a la jornada ordinària de treball efectiu s'estableix en el paràgraf següent d'aquest article.»

Article 10. Els números 1 i 2 de l'article 35 de l'Estatut dels treballadors queden redactats de la manera següent:

«1. Tenen la consideració d'hores extraordinàries cada hora de treball que es faci sobre la durada màxima de la jornada ordinària de treball, fixada d'acord amb l'article anterior. Mitjançant un conveni col·lectiu o, si no, un contracte individual, s'ha d'optar entre abonar les hores extraordinàries amb un increment que en cap cas no pot ser inferior al 75 per 100 sobre el salari que correspondria a cada hora ordinària o compensar-les per temps equivalents de descans retribuït incrementats almenys en el percentatge abans indicat.

2. El nombre d'hores extraordinàries no pot ser superior a 80 l'any, llevat del que preveu el número 3 d'aquest article. Per als treballadors que per la modalitat o durada del seu contracte facin una jornada en còmput anual inferior a la jornada general a l'empresa, el nombre màxim anual d'hores extraordinàries es redueix en la mateixa proporció que hi hagi entre aquestes jornades.

El Govern pot suprimir o reduir el nombre màxim d'hores extraordinàries per un temps determinat, amb caràcter general o per a certes branques d'activitat o àmbits territorials, per incrementar les oportunitats de col·locació dels treballadors en atur forçós.»

CAPÍTOL III

Correcció monetària de variacions patrimonials

Article 11. En les transmissions realitzades des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 1986 de béns o elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data d'aquelles, els possibles increments o disminucions de patrimoni a què es refereix l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, es calculen aplicant al valor d'adquisició dels béns transmesos, determinat de conformitat amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els coeficients d'actualització següents:

Moment de l'adquisició del bé o element patrimonial:

Amb anterioritat a l'1 de gener de 1979	2,00.
En l'exercici 1979	1,765.
En l'exercici 1980	1,564.
En l'exercici 1981	1,399.
En l'exercici 1982	1,256.
En l'exercici 1983	1,149.
En l'exercici 1984	1,060.
En l'exercici 1985	1,00.

Periòdicament en les lleis de pressupostos s'han d'adaptar els coeficients d'actualització a les variacions monetàries.

CAPÍTOL IV

Societats i fons de capital de risc

Article 12. 1. Les societats de capital de risc són societats anònimes l'objecte exclusiu de les quals és la promoció o foment de societats no financeres mitjançant la participació temporal en el seu capital.

2. Els fons de capital de risc són fons patrimonials administrats per una societat gestora, amb el concurs d'un dipositar, que tenen el mateix objecte exclusiu que el definit al número 1.

Article 13. 1. El capital social subscrit de les societats de capital de risc ha de ser com a mínim de 200 milions de pessetes. És necessari el desemborsament, com a mínim, del 50 per 100 en el moment de la seva constitució. La resta s'ha de desemborsar dins un termini de tres anys.

2. El patrimoni inicial dels fons de capital de risc ha de ser, almenys, de 275 milions de pessetes.

3. El nombre d'accionistes de les societats de capital de risc no pot ser inferior a cinc. El mateix límit regeix per al nombre de participats en els fons de capital de risc. A l'efecte de computar aquests límits no es prenen en consideració altres accionistes o participats interposats. A aquests efectes es consideren persones o entitats interposades:

a) Les entitats que pertanyin al mateix grup. S'entén per grup de societats el definit a l'article 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

b) Els consellers, administradors o directors de qualsevol dels accionistes o participats, així com els cònjuges, ascendents o descendents de qualsevol d'ells.

La participació de qualsevol soci o participat de les societats o fons no pot excedir el 20 per 100 del capital social o, si s'escau, del patrimoni del fons.

Aquestes limitacions no afecten els accionistes o participats que siguin entitats públiques o entitats oficials de crèdit o empreses públiques.

Article 14. El 75 per 100, com a mínim, de l'actiu de les societats i fons de capital de risc s'ha de materialitzar en accions o participacions de societats que no reuneixin els requisits mínims que preveu l'article 32 del Reglament de les borses oficials de comerç, sense que la participació en cadascuna sigui inferior al 10 per 100 ni superior al 30 per 100 del capital d'aquestes. La participació màxima no pot ser superada per la participació indirecta en les societats del mateix grup, i s'entén com a tal el definit a la normativa reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 15. 1. Les societats i fons de capital de risc s'han de constituir, amb l'autorització administrativa prèvia, en escriptura pública, i s'han d'inscriure en el Registre mercantil i en l'especial administratiu que es crea al Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Les denominacions de «societat de capital de risc» i de «fons de capital de risc» són privatives dels constituïts de conformitat amb aquest Reial decret llei.

Article 16. 1. La constitució, augment de capital i la fusió d'aquestes societats i fons tenen una reducció del 99 per 100 en la base imposable de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

2. En matèria de l'impost sobre societats, les societats i fons de capital de risc tributen de conformitat amb el règim general, amb les especialitats següents:

a) Deducció per dividendes del 100 per 100, quan aquests dividendes proveniguin d'accions que no reuneixin els requisits mínims previstos a l'article 32 del Reglament de les borses oficials de comerç, i sigui quin sigui el grau

de participació sobre l'entitat que distribueixi els dits rendiments.

b) Deducció de la quota d'acord amb el que estableix el número 8 de l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb aplicació de la següent escala de coeficients, segons l'any d'alienació computat des del moment de l'adquisició:

- I) Dins els tres primers anys, el 0,75.
- II) Dins el quart i cinquè anys, el 0,99.
- III) Dins el sisè, setè i vuitè anys, el 0,95.
- IV) En el novè any, el 0,75, i
- V) En el desè any, el 0,50.

A partir del desè any no s'aplica cap deducció.

Article 17. Les societats i fons de capital de risc es poden cotitzar en el segon mercat de les borses oficials de comerç, quan aquests s'estableixin i una vegada inscrites en els registres oficials a què es refereix l'article 15.

Article 18. L'incompliment de les condicions i els requisits estipulats en aquest text determina l'exclusió de la societat o fons del registre especial administratiu creat a aquest efecte, amb la pèrdua dels beneficis fiscals de què hagi gaudit, dels previstos als articles 16 i 17 d'aquesta norma, i l'ingrés, si s'escau, de l'import no prescrit, amb els interessos de demora corresponents.

Article 19. Poden ser societats gestores i dipositàries d'un fons de capital de risc, qualssevol entitats que compleixin els requisits que estableix el capítol III de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 20. Correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda el desplegament de la normativa, vigilància, inspecció, control i sanció sobre les societats i fons de capital de risc.

CAPÍTOL V

Actius cotitzats en el segon mercat de les borses oficials de comerç

Article 21. Els títols i participacions cotitzats en el segon mercat de les borses oficials de comerç, quan aquests es constitueixin, són aptes, segons la seva naturalesa, per donar dret als beneficis fiscals atribuïts als valors amb cotització en borsa i serveixen com a actius per al compliment de les obligacions d'inversió obligatòria dels intermediaris financers, en les condicions que estableixi la normativa específica.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—El règim que preveu l'article 1r és aplicable, si s'escau, a les administracions públiques diferents de l'Administració de l'Estat, a totes les instàncies i sol·licituds que s'hi presentin a partir de l'1 de juliol de 1986.

Segona.—El règim que preveu l'article 2n és aplicable a totes les instàncies i sol·licituds que es presentin o reiterin a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

S'autoritza el Govern i els ministres, en els seus respectius àmbits de competències, a dictar les normes que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que preveu aquest Reial decret llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret llei.

Madrid, 14 de març de 1986.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

ANNEX

De conformitat amb el que estableix l'article 1r, continua sent aplicable el règim general del silenci administratiu negatiu, de conformitat amb l'article 94 de la Llei de procediment administratiu, a les llicències i autoritzacions següents:

1. Llicències i autoritzacions que per a la instal·lació, trasllat o ampliació d'indústries i empreses conté el Reglament d'armes, aprovat pel Reial decret 2179/1981, de 24 de juny, i disposicions complementàries.
2. Llicències i autoritzacions que per a la instal·lació, trasllat o ampliació d'indústries i empreses conté el Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 2114/1978, de 2 de març, i disposicions reglamentàries.
3. Llicències i autoritzacions que per a la instal·lació, trasllat o ampliació d'indústries i empreses contenen el Decret de 22 de juliol de 1967 i el Reial decret 2135/1980, de 26 de setembre, sobre liberalització en la matèria, quant a indústries d'interès militar.
4. Les autoritzacions que regula el Reial decret 689/1978, d'1 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional que al seu torn desplega la Llei 8/1975, de 12 de març, així com les autoritzacions que regulen les disposicions que el Reial decret esmentat declara en vigor.
5. Les autoritzacions que siguin procedents en exercici de les funcions de control atribuïdes a l'Administració

pública per la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, i les normes per al seu desplegament i aplicació, en matèria d'accés a les activitats sotmeses a la dita Llei, així com l'ampliació, expansió, transformació, escissió, agrupació i integració de les entitats i o persones subjectes a aquesta.

6. Les llicències i autoritzacions d'instal·lació o trasllat de bancs, caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit, nacionals o estrangeres. Així com les autoritzacions per a l'establiment a l'estranger d'oficines operatives i de representació de bancs i caixes d'estalvis espanyoles.

7. Les autoritzacions per a la creació d'entitats de finançament i de facturatge, cooperatives de crèdit, societats de garantia recíproca i societats de crèdit hipotecari i per a la inscripció de societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i societats gestores de patrimonis.

8. L'autorització de la substitució de la societat gestora o el dipositari d'un fons d'inversió.

9. Les llicències i autoritzacions respecte a empreses productores o gestores de residus tòxics i perillous o de productes de l'ús dels quals es puguin derivar residus d'aquest caràcter.

10. Les llicències i autoritzacions per a la instal·lació, trasllat o ampliació d'indústries i empreses en el sector d'hidrocarburs, i les relatives a instal·lacions elèctriques, nuclears, radioactives o en les indústries i empreses sotmeses a plans de reconversió industrial.

11. Les llicències i autoritzacions que siguin procedents per a la constitució i autorització de funcionament de les empreses de seguretat.

12. Les autoritzacions relacionades amb els jocs de sort, envit i atzar i màquines recreatives i amb premi.

13. Les autoritzacions d'obertura, en relació amb el compliment de les mesures de seguretat que preveu el Reial decret 1388/1984, de sucursals bancàries, caixes d'estalvis, argenteries, joieries, administracions de loteria, despatxos d'apostes mútues esportivobenèfiques i estacions de servei.

14. Les autoritzacions per a la realització de transports de viatgers, mercaderies o mixtos per carretera, així com les d'operacions de transport aeri no regular.